

חלף עם הרוחות

"בית הרוחות של מאני", תערוכת המשך של אמנים עצמאים שהציגו ביריד צבע טרי, מוצגת בבית

מאני בתל-אביב

31/03/2009, 13:36

בבית מאני בתל-אביב, מרכז המבקרים והאמנות של בנק לאומי, מתקיימת בימים אלה תערוכת המשך של כמה מאמני צבע טרי העצמאים, שאותה אצרה גוריון-עופר בשיתוף עם מתן דאובה.

"בית הרוחות של מאני" היא תערוכה צעירה ורעננה, שמצטיינת בהצבה מעולה בחלל. בחירת העבודות ופיזורן בין החדרים והמסדרונות בבית המסוגן, יוצרים דיאלוגים ומפגשים מעניינים ביניהן, כך שעבודות נפרדות לחלוטין הופכות לאנסמבל משולב, והשלם גדל מעבר לסך חלקיו.

בקומת הכניסה מציגה דנה יואלי מיצב גדל-מידות של טבע קפוא, מגולף וצבוע לבן, על רקע ציור גדל-ממדים של נוף הרים מרוחק, לבנבן, עם רמז לסגנון יפני מסורתי. בקומה מעליה, באותה נקודה בחלל, מוצגת עבודה של צחי בוחבוט בלוחות גבס - ספק ציור נוף, ספק גילוף - המתכתב עם ציורה של יואלי, כמו רעם מתגלגל המזכיר את הברק שנראה לפניו.

אולם אם אצלה מדובר במעין "תפאורה" למיצב, אצל בוחבוט נוצר הקשר נוסף, כשהחושך האורבני נפגש בפסגות מושלגות, אותן הוא משיג בחריטות הגבס המיוסרות שלו. לצדו העבודה "שולחן קוקאין" של רימה ארסלונב, מציגה עוד שימוש לאבקה לבנה, המסודרת בסגנון מעוטר כמו רוזטה או ערבסקה אידילית, ומפוזרת בגסות בחלקה ה"משומש".

הלובן הזה מתחבר לפרפרי הנייר של לילך בר-עמי, שפשטו על קיר המסדרון, ואלה בתורם מתקשרים עם מראה המים השחורים בעבודה "מקווה" המעולה של אורלי הומל, המוצבת לצד חדר השירותים, כמו צומחת מתוך קווי המתאר של המבנה עצמו.

קרן גלר מציגה פסל רפאים, שנוכחותו כמו מזדחלת ומפתיעה את הצופה. ערימת עלים יבשים שבתוכה נשמע לפתע רשרוש קל וניכרת תנועה, כמעט בלתי מורגשת. ערימת העלים נראית כמשלימה באופן טבעי את הסרט "האחזה" של יאיר ברק, המוקרן על הקיר מנגד. ואילו בחדר הסמוך ציפורי שעווה מנקרות "רבע עוף" בגודל טבעי, בעבודה של ארתור יעקובוב, משלימות את תחושת ה"חצר" הפנימית.

את השם "בית הרוחות" שאבו האוצרים מסיפור השיפוץ של הבית, וילה עירונית בת מאה שנה, שנבלעה בחלקה במגדל המשרדים של הנהלת בנק לאומי. "לצורך בניית בניין המשרדים הורם בית מאני מיסודותיו ולרגע מסוים היה לבית מרחף, התלוי בין קרקע לשמיים. בתערוכה זו אנו מבקשים לשחזר רגע זה, לקחת את הצופה, בעזרת האמנות, למקום שבו שואפת האמנות להיות תמיד - החיבור בין חומר לרוח", כותבים האוצרים.

אחד ממחוללי הרוחות הוא פסל עץ ממתכת של אהרון עוזרי, שבקצות ענפיו מסתובבות כנפי מדחפים, והוא נראה כולו כאיום משתוחח על צופיו. "החיבור בין רוח לחומר טומן בחובו גם צדדים קודרים, ולחוויתו של הצופה, הנמשך לתוך התערוכה - כמו עמי ותמי הנמשכים לבית הממתקים - יש גם נדבכים אפלים", מזהירים האוצרים.

"בית הרוחות של מאני", בית מאני, יהודה הלוי 34 ת"א